

РЕШЕНИЕ

№ 32882

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на
прокурора Марина Ненкова, като разгледа дело номер **1553** по описа за **2023**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал.1 от АПК, вр. чл. 104 , ал. 1 от Закона за
държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по искова молба на М. П. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [населено място],
[улица], и със съдебен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес]А, чрез адв. А. М.,
срещу Българска агенция по безопасност на храните, с предявен иск с правно основание чл. 104,
ал. 1 от ЗДСл, за заплащане на обезщетение в размер на 5 815.71 лева, ведно със законната лихва
за забава, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното и изплащане.

Претендира се обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, с оглед Заповед № СОС-Н002 от
12.01.2023г. за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца, издадена от
изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, отменена с Решение №
1973/27.03.2023г. по адм. дело № 1056/2023 г. на АССГ, Първо отделение, 69-ти състав,
потвърдено с Решение № 231/10.01.2024г. на ВАС по адм. дело № 5410/2023г.

В съдебно заседание, се представлява се от адвокат М., който поддържа иска, като е допуснато
от съда изменение на претендирания размър, в съответствие с приетото заключение по ССЧЕ.
Иска се от съда да осъди БАБХ да заплати на ищеца сумата в размер на 5 815,71 лева, ведно със
законната лихва. Претендират се сторените по делото разноски.

Ответникът - Българска агенция по безопасност на храните, редовно призован, не изпраща
представител.

Представителят на СГП Прокурор Марина Ненкова, счита, че исковата претенция е основателна и
доказана и следва да бъде уважена.

Съдът,след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите

и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а се установява и от приложените по делото доказателства, че служебното правоотношение на М. С. е започнало на 01.12.2021г., когато е встъпил в длъжност „главен експерт“ в отдел „Организация и управление на граничния контрол“ до завръщане на титуляря, в дирекция „Граничен контрол“ при ЦУ на БАБХ, като със заповед на Изпълнителния директор на БАБХ му е възложено да изпълнява функциите на „главен експерт“ в отдел „Здравеопазване на животните“, дирекция „Здравеопазване и хуманно отношение към животните“ при ЦУ да назначава на служител на незаетата длъжност.

Служебното му правоотношение прекратено на 10.10.2022г., за длъжността главен експерт в отдел „Организация и управление на граничния контрол“, като същата дата е назначен на длъжност „главен експерт“ в отдел "Контрол на хранителните добавки, материали и предмети, предназначени за контакт с храни, търговия от разстояние и измама с храни" отново до завръщане на титуляря. Със Заповед № СОС-Н002 от 12.01.2023г. на изпълнителния директор на БАБХ, е прекратено служебното правоотношение на С. на основание чл. 12, ал. 1 ЗДСл – в срока на изпитване.

С Решение № 1973/27.03.2023г. по адм. дело № 1056/2023 г. на АССГ, Първо отделение, 69-ти състав, потвърдено с Решение № 231/10.01.2024г. на ВАС по адм. дело № 5410/2023г. по описа на ВАС, е отменена Заповед № СОС-Н002 от 12.01.2023г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните. Със Заповед № ВР-001/24.01.2024г. на основание влязло в сила Решение № 231/10.01.2014г. на Върховен административен съд – Пето отделение, по адм.дело № 5410/2023г., считано от 24.01.2024г. е възстановен на длъжност „главен експерт“ в отдел "Контрол на хранителните добавки, материали и предмети, предназначени за контакт с храни, търговия от разстояние и измама с храни".

В хода на съдебното производство е приета административната преписка по издаването на Заповед № СОС-Н002 от 12.01.2023г. на изпълнителния директор на БАБХ в цялост. Ищецът е представил копие на трудов договор № 509/30.01.2023г., сключен между М. С. и „Зоо дино“ ЕООД, както и удостоверение с изх. № 3 от 07.02.2024г. от „Зоо дино“ ЕООД относно начислените трудови възнаграждения за периода от м. януари 2023г. до м. юли 2023г.

Прието е и становище от 22.01.2025г. от ответната страна, в което изрично се посочва, че при извършена проверка е установено, че на ищеца не е изплатено обезщетение по настоящото искане.

По делото е назначени и изготвени съдебно-счетоводна експертиза и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, изготвени от вещото лице Е. К.. Експертизите са имали за задача да изчисли размера на полагащото се обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл на база на представените доказателства и данни от счетоводството на ответника (БАБХ), като допълнителната експертиза е назначена поради представени в съдебно заседание от 29.04.2025г. доказателствени материали. В заключението си експертът е посочил, че съгласно разпоредбите на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл на М. П. С. се дължи обезщетение за период от 6 месеца, в размер на основната му заплата 1700,00 лева, определена със Заповед № ВР-001/24.01.2024г. и основната заплата от 355,00 лева, съгласно Заповед № СПД-Н307/07.11.2023г. или общ размер на основната заплата 2055,00 лева към момента на признаването на уволнението за незаконно - 24.01.2024г. По делото е представен трудов договор № 509/30.01.2023г., сключен между М. П. С. и „Зоо дино“ ЕООД с основно месечно възнаграждение 1200,00 лева, действащ в периода за който се дължи обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл.

С така направените констатации, след като е съобразена Заповед № СПД-Н307/07.11.2023г., експертизата е установила, че размерът на полагащото се на М. П. С., обезщетение по чл. 104,

ал. 1 от ЗДСл, във връзка с прекратеното служебно правоотношение съгласно Заповед № СОС-Н002/12.01.2023г., считано от 12.01.2023г. и възстановяването му на 24.01.2024г. със Заповед № ВР-001/24.01.2024г. на основание влязло в сила Решение № 231/10.01.2014г. на Върховен административен съд – Пето отделение, по адм.дело №5410/2023г. е 5 815,71 лева.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК, искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Българска агенция по безопасност на храните.

В Глава шеста на ЗДСл са регламентирани обезщетенията, които се дължат на държавните служители при прекратяване на служебното им правоотношение. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

В настоящия казус са налице всички предпоставки за уважаване на исковата претенция и присъждане на дължимото обезщетение в претендирания от ищеца размер. Съгласно Тълкувателно решение № 4 от 06.11.2023 г. по тълк.дело № 2/2021 г., ОСС на ВАС, I и II Колегии, обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл има имуществен, обективен и ограничен характер в следните насоки - увреждащ юридически факт, правни субекти - носители на субективното право, период от време на търпене на вредите, размер на обезщетенията и предмет на обезщетяване. От обективна страна обезщетението има ограничен, от гледна точка на времеви критерий и критерия размер, характер. То обезщетява държавния служител, адресат на незаконното уволнение, за неполуучаването на заплата само за периода на оставане без работа, а обезщетението се изчислява на базата на получаваната от него основна заплата (възнаграждение), но за не повече от 6 месеца. Има имуществен характер и е дължимо поради признаването на уволнението за незаконно, след отмяната на заповедта за уволнение от органа по назначаването или съда. Законът не изисква установяване виновен характер на издаването на незаконосъобразната заповед или виновно лишаване на държавния служител от възможност да получава заплатата си. Основната предпоставка за получаването на обезщетението, освен признаване на уволнението за незаконно и отмяната на заповедта за уволнение, е оставането на служителя без работа след прекратяване на служебното правоотношение или извършване на работа на по-ниско платена длъжност в същия период, като максималният период на обезщетяване е 6 месеца. От това следва, че обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, следва да се разглежда като парично компенсаторно средство за покриване на претърпени вреди.

От така очертаната правна разпоредба е видно, че искът за обезщетение е осъдителен и с него се цели да бъде възмезден служителят при незаконно признаване на прекратяване на служебното му правоотношение, с отменен като незаконосъобразен административен акт: Заповед № СОС-Н002 от 12.01.2023г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, с която е прекратено служебното правоотношение на С. на основание чл. 12, ал. 1 ЗДСл – в срока на изпитване, отменена с Решение № 1973/27.03.2023г. по адм. дело № 1056/2023 г. на АССГ, Първо отделение, 69-ти състав, потвърдено с Решение № 231/10.01.2024г. на ВАС по адм.

дело № 5410/2023г. по описа на ВАС. Датата на отмяната на заповедта за уволнение за незаконосъобразна е 24.01.2024г., когато е влязло в сила Решение № 231/10.01.2014г. на Върховен административен съд – Пето отделение, по адм.дело № 5410/2023г.

От това следва, че е налице изискуемата предпоставка по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, а именно: отмяна от съда на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца.

От представените доказателства се установява, че през процесния период ищецът е заемал друга длъжност съгласно трудов договор № 509/30.01.2023г., сключен между М. П. С. и „Зоо дино“ ЕООД. По делото се доказва и, че на ищеца не е изплатено обезщетение по настоящото искане. Предвид изложеното съдът намира, че исковата претенция е доказана по основание.

По отношение на дължимия размер на обезщетението съдът взе предвид следното:

По силата на изричната разпоредба на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл размерът на обезщетението се определя съобразно размера на основната заплата на служителя, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

Следователно релевантен за определяне размера на основната заплата на ищеца е момента на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение-24.01.2024г.

По делото са изслушани съдебно-счетоводна експертиза и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, заключенията на която не са оспорени от страните и съдът кредитира с доверие като обективни, компетентни и съответни на събраните по делото доказателства. От допълнителното заключение на ВЛ по ССче, се установява, че общият размер на основната му заплата е възлизал на 2055,00 лева към момента на признаването на уволнението за незаконно - 24.01.2024г.

Съответно размерът на обезщетението за 6 /шест/ месечния период по чл. 104, ал. 1, вземайки предвид основната заплата към момента на признаване на уволнението за незаконно, е 5 815,71 лева, вземайки предвид, че ищецът е работил по друго трудово правоотношение след прекратяване на служебното му такова с БАБХ и съобразявайки основното месечно възнаграждение в размер на 1200,00 лева по трудов договор № 509/30.01.2023г., действащ в периода за който се дължи обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл.

С оглед основателността на главния иск, акцесорният иск за заплащане на законната лихва върху присъденото обезщетение е основателен и следва да бъде уважен, считано от датата на предявяване на исковата молба, а именно 02.02.2023г. до окончателно изплащане на задължението, така както е направено в искането на процесуалния представител. Съдът намира за необходимо да отбележи, че акцесорния иск има характер на обезщетение, дължимо на друго основание, което обезщетение е съизмеримо със законната лихва.

При този изход на спора и предвид факта, че ищецът своевременно е поискал присъждане на направените разноски, на същият следва да се присъдят такива. Доколкото исковата претенция е уважена в пълния претендиран размер, съдът намира за основателно направеното от ищецът искане за присъждане на направените разноски в пълен размер възлизащ на 1750 лева, съответно 1300 лв. за адв. хонорар и 450 лв. възнаграждение за ВЛ. Видно от представените разходни документи /фактура, договор за правна помощ и платежни нареждания за ССЧЕ и такса се установява, че са платени претендираните разноски.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение - 63 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Българска агенция по безопасност на храните да заплати на М. П. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [населено място], [улица], сумата от 5 815,71 лева, представляваща дължимо обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба - 02.02.2023 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА Българска агенция по безопасност на храните да заплати на М. П. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [населено място], [улица], сумата от сумата от 1750 (хиляда седемстотин и петдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: